BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 28 september 2010

tot beëindiging van de antidumpingprocedure betreffende de invoer van bepaald polyetyleentereftalaat van oorsprong uit Iran, Pakistan en de Verenigde Arabische Emiraten en tot vrijgeving van de uit hoofde van de voorlopige antidumpingrechten als zekerheid gestelde bedragen

(2010/577/EU)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap [1] („de basisverordening"), en met name artikel 9,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

1. Voorlopige maatregelen

(1) Op 3 september 2009 heeft de Commissie met een bericht in het *Publicatieblad van de Europese Unie* [2] de inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer in de Unie van bepaald polyethyleentereftalaat („pet") van oorsprong uit Iran, Pakistan en de Verenigde Arabische Emiraten („de betrokken landen") aangekondigd. Op 1 juni 2010 heeft de Commissie bij Verordening (EU) nr. 472/2010 [3] („de voorlopige verordening") een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op bepaald polyethyleentereftalaat van oorsprong uit Iran, Pakistan en de Verenigde Arabische Emiraten.

(2) De procedure werd ingeleid na een klacht die op 20 juli 2009 door het Polyethylene Terephthalate Committee of Plastics Europe („de klager") was ingediend namens producenten die goed zijn voor een groot deel, in dit geval meer dan 50 %, van de totale productie van bepaald polyethyleentereftalaat in de Unie.

(3) Zoals in overweging 11 van de voorlopige verordening is vermeld, had het onderzoek naar dumping en schade betrekking op de periode van 1 juli 2008 tot en met 30 juni 2009 („het onderzoektijdvak" of „OT"). Het onderzoek naar de ontwikkelingen die relevant zijn voor de schadebeoordeling had betrekking op de periode van 1 januari 2006 tot het einde van het OT (de „beoordelingsperiode").

(4) In de gelijktijdig uitgevoerde antisubsidieprocedure stelde de Commissie bij Verordening (EG) nr. 473/2010 [4] een voorlopig compenserend recht in op bepaald polyethyleentereftalaat van oorsprong uit Iran, Pakistan en de Verenigde Arabische Emiraten.

2. Vervolg van de procedure

(5) Na de mededeling van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan werd besloten voorlopige antidumpingmaatregelen in te stellen („mededeling van de voorlopige bevindingen") hebben verscheidene belanghebbenden schriftelijke opmerkingen over de voorlopige bevindingen gemaakt. De partijen die verzochten te worden gehoord, zagen hun verzoek ingewilligd.

(6) De Commissie heeft vervolgens alle informatie verzameld en gecontroleerd die zij voor haar definitieve bevindingen noodzakelijk achtte. De mondelinge en schriftelijke opmerkingen die door de belanghebbenden na de mededeling van de voorlopige bevindingen werden ingediend, werden onderzocht en zo nodig werden de voorlopige bevindingen dienovereenkomstig gewijzigd.

(7) Alle partijen werden op de hoogte gebracht van de essentiële gegevens en overwegingen op basis waarvan de Commissie voornemens was de beëindiging van de procedure en de vrijgeving van de uit hoofde van de voorlopige rechten als zekerheid gestelde bedragen aan te bevelen („mededeling van de definitieve bevindingen"). Zij konden hierover binnen een bepaalde termijn na deze mededeling opmerkingen maken.

(8) De mondelinge en schriftelijke opmerkingen van de belanghebbenden werden onderzocht en waar nodig werden de bevindingen dienovereenkomstig gewijzigd.

[1] PB L 343 van 22.12.2009, blz. 51.
[2] PB C 208 van 3.9.2009, blz. 12.
[3] PB L 134 van 1.6.2010, blz. 4.
[4] PB L 134 van 1.6.2010, blz. 25.

3. **Bij de procedure betrokken partijen**

(9) Sommige belanghebbenden voerden aan dat de steekproef van EU-producenten niet representatief en inconsistent was en dat het onderzoek naar de schade daarom ontoereikend was. Er werd met name gesteld dat geen steekproef nodig was omdat het aantal producenten gering was. Bovendien werd aangevoerd dat door het „kunstmatig" opsplitsen van ondernemingsgroepen in afzonderlijke juridische entiteiten sommige marktleiders (Artenius, M&G Polimeri) buiten de steekproef zouden vallen en dat de methode voor de selectie van de steekproef niet consistent is omdat de steekproef ook twee ondernemingsgroepen omvatte. Er werd ook gesteld dat de steekproef niet representatief was, omdat zij geen producenten omvatte die in voldoende hoeveelheden producten aan een verbonden petverwerker verkochten. Als gevolg daarvan konden de instellingen blijkbaar de daadwerkelijke leveringscapaciteit van de bedrijfstak van de Unie niet beoordelen en hielden zij geen rekening met het belangenconflict van de bedrijfstak van de Unie. Aangezien een onderneming niet alle nodige informatie verstrekte en van de steekproef werd uitgesloten, nam de representativiteit blijkbaar af tot 28 % van de EU-productie. Dezelfde belanghebbenden voerden ook aan dat de geselecteerde steekproef statistisch niet geldig was.

(10) Ten aanzien van het argument dat de steekproef niet nodig was omdat het aantal producenten gering was, zij er nogmaals op gewezen dat voor de steekproef 14 producenten in de Unie, behorend tot acht ondernemingsgroepen, in aanmerking zijn genomen. Gezien het objectief hoge aantal EU-producenten die hebben medegewerkt, namelijk 14, werd de steekproef overeenkomstig artikel 17, lid 1, van de basisverordening uitgevoerd op basis van het grootste representatieve verkoopvolume dat redelijkerwijs binnen de beschikbare tijd kon worden onderzocht. De steekproef bestond uit vijf afzonderlijke ondernemingen (met zes productieplaatsen).

(11) Ten aanzien van het eerste argument betreffende de representativiteit van de steekproef zij erop gewezen dat in de steekproef afzonderlijke ondernemingen die deel uitmaken van een ondernemingsgroep kunnen worden opnemen, voor zover zij representatief zijn en afzonderlijke financiële rekeningen hebben. Overigens zou het onderzoek van alle veertien EU-producenten die tot de acht ondernemingsgroepen behoren, de tijdige voltooiing van het onderzoek onmogelijk hebben gemaakt. Het feit dat twee ondernemingsgroepen in de steekproef zijn opgenomen, is echter niet inconsistent met de steekproefmethode die in dit geval is toegepast, namelijk de grootste representatieve verkoopvolumen aan EU-klanten.

(12) De groep Indorama had in het OT twee verschillende productie-installaties — een in Nederland en een in het Verenigd Koninkrijk. De opneming van deze groep in de steekproef is in lijn met de toegepaste steekproefmethode aangezien die installaties uit juridisch en financieel oogpunt één entiteit vormden. De onderneming Equipolymers, die in het OT twee afzonderlijke installaties voor de productie van pet had (een in Italië en een in Duitsland) heeft geconsolideerde cijfers voor beide locaties verstrekt. Aangezien de controle van deze geconsolideerde cijfers mogelijk was tijdens een bezoek aan het hoofdkwartier van de onderneming, werd besloten om deze geconsolideerde verslaglegging te aanvaarden en de petproducerende ondernemingen van Equipolymers voor deze procedure als één entiteit te behandelen. Ten aanzien van het argument dat Artenius en M&G Polimeri in de steekproef opgenomen hadden moeten worden omdat zij de marktleiders zijn, zij erop gewezen dat geen van hun afzonderlijke entiteiten behoorden tot de ondernemingen met de hoogste verkoopvolumen aan EU-klanten.

(13) Wat betreft het argument dat de steekproef niet representatief was omdat zij geen producent omvatte die voornamelijk voor intern verbruik produceert, zij erop gewezen dat de leveringscapaciteit kan worden onderzocht in het kader van de analyse van het belang van de Unie als een dergelijk argument wordt aangevoerd en het eigen verbruik van het productievolume kan worden afgeleid. Het is bijgevolg niet nodig dat een dergelijke producent deel uitmaakt van de steekproef voor het onderzoek van bepaalde schadefactoren. Ten tweede kan elk dubbel belang als gevolg van de positie van een onderneming als zowel EU-producent als EU-verwerker in de analyse van het belang van de Unie worden beoordeeld. De positie van een onderneming als EU-producent en -verwerker houdt geen verband met de prestaties van de bedrijfstak van de Unie, waarvoor de verkoop aan niet-verbonden afnemers in de Europese Unie als een benchmark wordt gehanteerd. Het argument wordt daarom afgewezen.

(14) Wat betreft het argument inzake de algemene representativiteit van de steekproef, zij er nogmaals op gewezen dat de beperking van de steekproef tot vier ondernemingen de representativiteit heeft verlaagd van 65 % tot 47 % van de verkopen van alle medewerkende producenten. Deze vier ondernemingen waren goed voor 52 % van de productie in de Unie. Dit wordt als een representatieve steekproef van de EU-producenten in termen van verkoop aan onafhankelijke afnemers in de Europese Unie beschouwd.

(15) Wat betreft het argument dat de geselecteerde steekproef statistisch niet geldig was, zij erop gewezen dat artikel 17, lid 1, van de basisverordening duidelijk toestaat dat een steekproef wordt gebaseerd op het grootste representatieve verkoopvolume dat redelijkerwijs binnen de beschikbare tijd kan worden onderzocht als alternatief voor een steekproef die „statistisch geldig is".

(16) Aangezien geen andere opmerkingen over de bevindingen werden ontvangen, worden de overwegingen 3 tot en met 10 van de voorlopige verordening bevestigd.

B. **BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT**

(17) Er wordt aan herinnerd dat in overweging 12 van de voorlopige verordening het betrokken product werd omschreven als polyethyleentereftalaat met een viscositeitsgetal van 78 ml/g of meer volgens ISO-norm 1628-5, van oorsprong uit de betrokken landen en momenteel ingedeeld onder GN-code 3907 60 20.

(18) Bovendien staat in overweging 14 van de voorlopige verordening dat uit het onderzoek is gebleken dat het in de Unie door de bedrijfstak van de Unie vervaardigde en verkochte pet en het op de binnenlandse markt van de betrokken landen vervaardigde en verkochte en naar de Unie uitgevoerde pet soortgelijke producten waren.

(19) Aangezien het onderzochte product als een homogeen product werd beschouwd, werd het niet verder onderverdeeld in verschillende productsoorten voor de berekening van de dumping- en de schademarges.

(20) Een producent-exporteur voerde aan dat pet moest worden onderverdeeld in verschillende productsoorten overeenkomstig hun verschillende viscositeitsgetallen, aangezien het viscositeitsgetal essentieel is voor de bepaling van de verschillende toepassingen van de geproduceerde petsoorten. Er werd geoordeeld dat het argument moest worden aanvaard en de methode voor de berekening van de dumping- en de schademarges werd dienovereenkomstig aangepast.

C. **DUMPING**

(21) Zoals vermeld in overweging 20 werd de methode voor de berekening van de dumpingmarge aangepast en wordt de dumpingmarge voor elk betrokken land nu voor elke productsoort afzonderlijk berekend.

1. **Iran**

1.1. *Normale waarde*

(22) Aangezien geen andere opmerkingen werden ontvangen dan die welke reeds zijn vermeld in de overwegingen 20 en 21 hierboven, wordt de in de overwegingen 16 tot en met 18 van de voorlopige verordening beschreven methode bevestigd.

1.2. *Uitvoerprijs*

(23) In afwezigheid van andere opmerkingen dan reeds genoemd in de voorgaande overwegingen 20 en 21, wordt de in overweging 19 van de voorlopige verordening beschreven methode bevestigd.

1.3. *Vergelijking*

(24) In overweging 23 van de voorlopige verordening werd aangegeven dat de Iraanse exporteur niet in staat was het vermeende effect van de sancties tegen Iran te onderbouwen. In haar opmerkingen over de voorlopige verordening voerde de onderneming aan dat de onderzoekende autoriteit voor een billijke vergelijking moest zorgen en niet de exporteur. Overeenkomstig artikel 2, lid 10, onder k), van de basisverordening kunnen echter ook correcties worden toegepast voor verschillen tussen andere factoren, indien wordt aangetoond dat die van invloed zijn op de prijsvergelijkbaarheid, met name wanneer afnemers op de binnenlandse markt wegens de verschillen tussen deze factoren bij voortduring verschillende prijzen betalen. Aangezien het de producent-exporteur is die het bestaan van andere factoren moet aantonen, wordt het argument afgewezen en wordt de in de overwegingen 20 tot en met 23 van de voorlopige verordening beschreven methode bevestigd.

1.4. *Dumpingmarge*

(25) Aangezien geen andere opmerkingen werden ontvangen dan die welke reeds zijn vermeld in de overwegingen 20 en 21 hierboven, wordt de in de overwegingen 24 en 25 van de voorlopige verordening beschreven methode bevestigd.

(26) De definitieve dumpingmarge voor Iran bedraagt 26,8 % van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring.

2. **Pakistan**

2.1. *Normale waarde*

(27) Aangezien geen andere opmerkingen werden ontvangen dan die welke reeds zijn vermeld in de overwegingen 20 en 21 hierboven, wordt de in de overwegingen 27, 28 en 29 van de voorlopige verordening beschreven methode bevestigd.

2.2. *Uitvoerprijs*

(28) Aangezien geen andere opmerkingen werden ontvangen dan die welke reeds zijn vermeld in de overwegingen 20 en 21 hierboven, wordt de in overweging 30 van de voorlopige verordening beschreven methode bevestigd.

2.3. *Vergelijking*

(29) Aangezien geen andere opmerkingen werden ontvangen dan die welke reeds zijn vermeld in de overwegingen 20 en 21 hierboven, wordt de in de overwegingen 31 en 32 van de voorlopige verordening beschreven methode bevestigd.

2.4. *Dumpingmarge*

(30) In afwezigheid van andere opmerkingen dan reeds genoemd in de voorgaande overwegingen 20 en 21, wordt de in overweging 33 van de voorlopige verordening beschreven methode bevestigd.

(31) De definitieve dumpingmarge voor de enige Pakistaanse producent-exporteur, Novatex Limited, bedraagt 0,6 % van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring, d.w.z. minder dan het in artikel 9, lid 3, van de basisverordening bedoelde minimum.

(32) Aangezien er geen andere producenten van het betrokken product in Pakistan zijn, hoeven geen definitieve maatregelen te worden ingesteld.

3. **Verenigde Arabische Emiraten**

3.1. *Normale waarde*

(33) Na de verandering van de methode, beschreven in de overwegingen 20 en 21, veranderden de resultaten van het onderzoek of de verkoop in het kader van normale handelstransacties had plaatsgevonden, als beschreven in de overwegingen 37 en 38 van de voorlopige verordening, ten aanzien van sommige productsoorten. Wanneer de winstgevende verkoop van een productsoort 80 % of minder van de totale verkoop van die soort bedroeg, of de gewogen gemiddelde prijs van die soort lager was dan de productiekosten, werd de normale waarde gebaseerd op de daadwerkelijke binnenlandse prijs, berekend als het gewogen gemiddelde van alleen de winstgevende verkopen van die soort.

(34) Wanneer een bepaalde productsoort niet met winst werd verkocht, werd geoordeeld dat die productsoort in ontoereikende hoeveelheden werd verkocht om een binnenlandse prijs op te leveren die kon dienen als een geschikte basis voor de vaststelling van de normale waarde.

(35) Wanneer de binnenlandse prijzen van een bepaalde door de producenten-exporteurs verkochte productsoort niet konden worden gebruikt om de normale waarde vast te stellen, werd de normale waarde berekend overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening.

(36) Bij de berekening van de normale waarde overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening werden de bedragen voor verkoopkosten, algemene kosten, administratiekosten en winst overeenkomstig artikel 2, lid 6, van de basisverordening gebaseerd op feitelijke gegevens over de productie en de verkoop van het soortgelijke product, in het kader van normale handelstransacties, door de onderzochte producent-exporteur.

3.2. *Uitvoerprijs*

(37) In afwezigheid van andere opmerkingen dan reeds genoemd in de voorgaande overwegingen 20 en 21, wordt de in overweging 39 van de voorlopige verordening beschreven methode bevestigd.

3.3. *Vergelijking*

(38) Aangezien geen andere opmerkingen werden ontvangen dan die welke reeds zijn vermeld in de overwegingen 20 en 21 hierboven, wordt de in de overwegingen 40 en 41 van de voorlopige verordening beschreven methode bevestigd.

3.4. *Dumpingmarge*

(39) In afwezigheid van andere opmerkingen dan reeds genoemd in de voorgaande overwegingen 20 en 21, wordt de in overweging 42 van de voorlopige verordening beschreven methode bevestigd.

(40) De definitieve dumpingmarge voor de enige producent-exporteur van de VAE, JBF RAK LLC, bedraagt 0,6 % van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring, d.w.z. minder dan het in artikel 9, lid 3, van de basisverordening bedoelde minimum.

(41) Aangezien er geen andere producenten van het betrokken product in de VAE zijn, hoeven geen definitieve maatregelen te worden ingesteld.

D. **SCHADE**

1. **Productie in de Unie, bedrijfstak van de Unie en verbruik in de Unie**

(42) Er zijn geen opmerkingen ontvangen over de productie in de Unie, de bedrijfstak van de Unie en het verbruik in de Unie. Bijgevolg worden de overwegingen 45 tot en met 50 van de voorlopige verordening bevestigd.

2. **Invoer uit de betrokken landen**

2.1. *Cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de betrokken invoer*

(43) Er wordt nogmaals op gewezen dat in overweging 52 van de voorlopige verordening werd geoordeeld dat, aangezien de voor Pakistan vastgestelde dumpingmarge minimaal was, de gevolgen van die invoer niet konden worden beoordeeld tezamen met de invoer uit Iran en de VAE waarvan voorlopig werd vastgesteld dat die met dumping plaatsvond.

(44) Aangezien uit verder onderzoek is gebleken dat de dumpingmarge voor de VAE minimaal is, werd geoordeeld dat de gevolgen van die invoer niet tezamen met de invoer met dumping uit Iran kunnen worden beoordeeld. Bijgevolg wordt geen cumulatieve beoordeling van de invoer uitgevoerd.

2.2. *Volume van de betrokken invoer*

(45) Het volume van de invoer met dumping van het betrokken product in de Europese Unie begon op een relatief laag peil in 2006, maar nam tot het OT geleidelijk toe en bereikte 55 500 t in het OT. Meer specifiek is de invoer uit Iran tussen 2006 en 2007 meer dan verdubbeld en nam hij in 2008 in vergelijking met 2007 met meer dan 100 procentpunten toe. Tussen 2008 en het OT nam de invoer nogmaals met bijna 130 procentpunten toe.

Tabel 1

	2006	2007	2008	OT
Volume van de invoer met dumping uit Iran (ton)	11 752	26 624	40 101	55 500
Index (2006 = 100)	100	227	341	472
Marktaandeel van de invoer met dumping uit Iran	0,4 %	0,9 %	1,4 %	1,9 %

Bron: Eurostat.

2.3. *Marktaandeel van de betrokken invoer*

(46) Het marktaandeel van de invoer met dumping uit Iran bedroeg in 2006 0,4 % en nam in de gehele beoordelingsperiode gestaag toe met 1,5 procentpunten. Meer specifiek steeg het met 0,5 procentpunten tussen 2006 en 2007, met nog eens 0,5 procentpunten tussen 2007 en 2008, en tussen 2008 en het eind van het OT met 0,5 procentpunten. Het marktaandeel van de invoer met dumping uit Iran bedroeg in het OT 1,9 %.

2.4. *Prijzen*

i) Prijsontwikkeling

(47) De gemiddelde invoerprijs daalde gedurende de beoordelingsperiode met 11 %, met de scherpste daling tussen 2008 en het eind van het OT. Meer specifiek bleef de gemiddelde prijs in 2007 stabiel en daalde hij in 2008 met 2 procentpunten, alvorens in het OT met nog eens 9 procentpunten te dalen.

Tabel 2

	2006	2007	2008	OT
Invoerprijzen uit Iran (EUR/ton)	1 033	1 034	1 008	920
Index	100	100	98	89

Bron: Eurostat.

ii) Prijsonderbieding

(48) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen merkte de Iraanse exporteur op dat zijn schademarge werd overschat, aangezien de vastgestelde gewogen gemiddelde verkoopprijs per eenheid product werd onderschat wegens een onjuiste berekening van het bedrag van de correctie voor verschil in handelsstadium; er werd echter geen alternatieve kwantificering van de correctie voor verschil in handelsstadium voorgesteld. De basis voor de vaststelling van het voor de voorlopige berekening gebruikte handelsstadium was een vast bedrag per ton dat een commissie was die door de medewerkende importeur in rekening werd gebracht en circa 1 % van de gemiddelde cif-prijs vertegenwoordigde. Er is geen andere informatie voor een dergelijke correctie beschikbaar en het argument wordt bijgevolg afgewezen. Dezelfde partij beweerde ook dat het toegepaste percentage van 2 % voor de kosten na invoer te laag was. Er wordt in dit verband nogmaals op gewezen dat geen importeur aan dit onderzoek heeft medegewerkt en dat het niet mogelijk was om de feitelijke kosten na invoer te controleren. Bij gebrek aan andere beschikbare informatie werd daarom het in vorige procedures gebruikte percentage toegepast.

(49) Gezien het voorgaande wordt definitief bevestigd dat de met dumping ingevoerde producten van oorsprong uit Iran de prijzen van de bedrijfstak van de Unie bij verkoop in de Unie met 3,2 % onderboden.

3. **Situatie van de bedrijfstak van de Unie**

(50) Sommige belanghebbenden voerden aan dat er geen schade was geleden, aangezien de steekproef blijkbaar slecht was gekozen en als gevolg daarvan geen resultaten voor de gehele bedrijfstak van de Unie konden worden geëxtrapoleerd. Als voorbeeld werd gesteld dat, aangezien één onderneming (niet opgenomen in de steekproef) had aangegeven dat zij meer dan 100 % van haar capaciteit gebruikte, dit een duidelijk teken was dat geen schade werd geleden. Er zij op gewezen dat de ingediende informatie een uittreksel uit de door deze onderneming aan de beursautoriteiten verstrekte gegevens is en niet wordt gecontroleerd. Deze informatie strookt niet met de informatie in het dossier. Bovendien kan de benutting van de capaciteit van slechts één EU-producent de bevindingen over de schade betreffende bijna alle andere schade-indicatoren voor de tot de steekproef behorende EU-producenten en de andere EU-producenten niet veranderen.

(51) Aangezien er geen andere argumenten of opmerkingen werden ontvangen, worden de overwegingen 63 tot en met 82 van de voorlopige verordening bevestigd.

4. **Conclusie inzake schade**

(52) Aangezien er geen specifieke opmerkingen werden ontvangen, wordt de conclusie inzake schade in de overwegingen 83, 84 en 85 van de voorlopige verordening bevestigd.

E. **OORZAKELIJK VERBAND**

1. **Gevolgen van de invoer met dumping**

(53) De toename van het volume van de invoer met dumping uit Iran met bijna het vijfvoudige tussen 2006 en het einde van het OT en van het daarmee overeenstemmende marktaandeel in de Unie (d.w.z. met 1,5 procentpunten) en de vastgestelde prijsonderbieding (3,2 % in het OT) vielen over het algemeen samen met de verslechtering van de economische situatie van de bedrijfstak van de Unie. Daarom kan worden geconcludeerd dat de invoer met dumping uit Iran gevolgen heeft gehad voor de schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden.

(54) Er zij op gewezen dat in de gelijktijdig uitgevoerde antisubsidieprocedure de gecumuleerde invoer met subsidiëring uit Pakistan, de VAE en Iran de bedrijfstak van de Unie materiële schade bleek te hebben berokkend.

(55) Gezien de aanzienlijke volumen en de lage prijzen van de invoer uit Korea en Pakistan wordt ook bevestigd, zoals aangegeven in de overwegingen 94, 95 en 96 van de voorlopige verordening, dat die invoer in zekere mate heeft bijgedragen tot de schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden.

(56) Bovendien onderbood in deze procedure de aanzienlijke invoer uit de VAE (circa 150 000 t) ook de prijzen van de bedrijfstak van de Unie.

(57) Tegelijkertijd bedroeg het marktaandeel van de Iraanse invoer in 2006 en 2007 minder dan 1 % en in het OT kwam het uit op bijna 2 %, overeenkomend met 55 000 t.

(58) Er zij ook op gewezen dat de voor de Iraanse producent vastgestelde prijsonderbieding lager was dan die bij invoer zonder dumping uit de VAE.

2. **Conclusie inzake het oorzakelijke verband**

(59) Hoewel uit bovengenoemde analyse is gebleken dat de invoer met dumping van oorsprong uit Iran enige negatieve gevolgen voor de situatie van de bedrijfstak in de Unie heeft gehad, kan bij wijze van conclusie worden gesteld dat deze gevolgen, op zich genomen, niet zodanig groot waren dat zij konden worden beschouwd als aanmerkelijk, zoals voorgeschreven in artikel 3, lid 6, van de basisverordening.

F. **BEËINDIGING VAN DE PROCEDURE**

(60) Uit het onderzoek is gebleken dat het betrokken product bij invoer uit Pakistan en uit de VAE niet tegen dumpingprijzen werd verkocht. Bijgevolg wordt de procedure ten aanzien van Pakistan en de VAE zonder de instelling van maatregelen beëindigd.

(61) Het onderzoek heeft aangetoond dat de invoer van het betrokken product uit Iran tegen dumpingprijzen plaatsvond en in zekere mate heeft bijgedragen tot de schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden.

(62) Zoals aangegeven in overweging 59 werd echter vastgesteld dat de negatieve gevolgen van de Iraanse invoer voor de situatie van de bedrijfstak van de Unie niet zodanig groot waren dat zij als aanmerkelijk konden worden aangemerkt.

(63) In het licht van het voorgaande en omdat de invoer met dumping van oorsprong uit Iran geen aanmerkelijke schade heeft veroorzaakt, wordt geconcludeerd dat de procedure moet worden beëindigd zonder dat ook tegen Iran maatregelen worden ingesteld.

(64) De bedragen die als zekerheid werden gesteld uit hoofde van het voorlopige antidumpingrecht dat bij Verordening (EG) nr. 472/2010 werd vastgesteld, worden vrijgegeven,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De antidumpingprocedure betreffende de invoer van polyethyleentereftalaat met een viscositeitsgetal van 78 ml/g of meer volgens ISO-norm 1628-5, momenteel ingedeeld onder GN-code 3907 60 20 en van oorsprong uit Iran, Pakistan en de Verenigde Arabische Emiraten wordt beëindigd.

Artikel 2

Verordening (EG) nr. 472/2010 wordt ingetrokken. De bedragen die als zekerheid zijn gesteld door middel van het voorlopige antidumpingrecht dat overeenkomstig Verordening (EU) nr. 472/2010 is ingesteld op polyethyleentereftalaat met een viscositeitsgetal van 78 ml/g of meer volgens ISO-norm 1628-5, momenteel ingedeeld onder GN-code 3907 60 20 en van oorsprong uit Iran en de Verenigde Arabische Emiraten, worden vrijgegeven.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 28 september 2010.

Voor de Commissie
De voorzitter
José Manuel BARROSO